

egentlig kun er et Tidspørgsmaal, der her adskiller Fleertallet og Mindretallet. Vi ere Alle enige om, at naar Statsdriften faaer en blivende eller ialfald en mere blivende Charakter, bør Reserfefonden ophæves som særskilt Fond, men medens Mindretallet mener, at det skal gjøres allerede nu, holder Fleertallet paa, at det ikke skal gjøres førend i næste Samling. De tre ærede Medlemmer af Mindretallet, som have omtalt Forslaget, have Alle undgaaet at omtale den Kjendsgjerning, som jeg igaar tillod mig at fremhæve imod det, den nemlig, at Folkethinget for to Aar siden med en aldeles afgjort Majoritet forkastede dette selv samme Forslag, uden at der nu foreligger noget som helst Nytt, der kunde anføres for det, og som ikke dengang var tilstede. Jeg troer, det er en Kjendsgjerning, som virkelig ikke har saa Lidt at betyde, da det er en bekendt Sag, at Folkethinget gjerne vil vise sig consequent og vil være sine Grundsetninger og Afstemninger tro. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vilde gjøre gjældende, at man ved at afstemme over dette Forslag i Virkeligheden afstemte over, om Jernbanedriften skulde være i Statens eller i Privates Hænder; det skulde da altsaa være saaledes, at vi, som vare imod Forslaget, vare for, at Driften skulde være i Privates Hænder. Jeg behøver vistnok ikke at sige, at denne Opfattelse er fuldstændig ubegrundet. Egeoverfor det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgkreds (Aberg) skal jeg iøvrigt erkjende, at naar de 78,000 Rd. ikke fradrages i Bruttoindtægten, men føres ud i Linien under § 3, vil Forslagets Vedtagelse have en Forbedring og ikke en Forringelse af den finansielle Balance tilfølgende. Vi have idag hørt, at den høitærede Indenrigsminister lægger særdeles megen Vægt paa, at dette Forslag ikke vedtages i denne Samling, og jeg skal derfor ret meget anbefale, at man i saa Henseende vil følge ham og Fleertallet. Førend jeg forlader de jydskke Jernbaner, skal jeg bemærke, at den Dplysning, som den høitærede Indenrigsminister igaar gav os angaaende det Forslag, han agter at stille til 3die Behandling om en Bevilling, hvorved han sættes i

stand til at foretage de fornødne Forberedelser, der skulle gaae forud for selve Paabegyndelsen af disse jydskke Jernbaneanlæg, er forekommet mig for mit Bedkommende at være meget tilfredsstillende og beroligende. Jeg troer, at der nu herved er aabnet Udsigt til, at dette jydskke Jernbanespørgsmaal, som virkelig til sine Tider har seet ud til at kunne antage en truende Charakter, kan blive løst og afgjort paa en mindelig og for alle Parter tilfredsstillende Maade, ialfald for denne Samlings Bedkommende; hvad der skal vedtages i næste Samling, maa jo være en anden Sag. Naar jeg siger, at Afgjørelsen kan skee paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade, saa maa jeg dog indtage det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Hage), thi det er klart, at han i intet Tilfælde vil blive tilfredsstillet, førend den Lov, som Rigsdagen har vedtaget og Kongen stadfæstet, men som han fremdeles forfatter sin Opposition imod, er bleven tilfidesat. Jeg troer ikke, at det er noget heldigt Standpunkt at indtage, og jeg troer virkelig, at vi kunne tage os det temmeligt roligt, enten det ærede Medlem vedbliver sin Opposition eller ikke. Jeg skal derfor skjænke det ærede Medlem den Kritik, som han anvendte paa de enkelte Udtryk i Betænkningens Nr. 10. Forsaaendst det ærede Medlem dernæst med Hensyn til Betænkningens Nr. 11 undrede sig over, at der paa dette Sted tales om flere Medlemmer, men at paa det tilsvarende Sted i Wændingsforslagslisten hele Udvalget staaer opført som Forslagsstiller, da skal jeg bemærke, at en saadan Forskjel vil det ærede Medlem, naar han studerer Betænkningen lidt nøiere, kunne finde ikke saa ganske saa Steder, og jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad ethvert Medlem, der har siddet i et stort Udvalg, som bestaaer af mange Medlemmer, holder mange Møder, og hvor der foresalder over hundrede Afstemninger, vistnok vil have erfaret, nemlig af forskjellige Grunde, deels Medlemmers Fraværelse, deels den Omstændighed, at de forbeholde sig deres Afstemning, og deels den Omstændighed, at de ikke saa ganske sjældent skifte Anskuelse, medfører, at der selv i den korte Mellemtid mellem Betænkningens Afgivelse og Wændingsforslagslistens Trykning